

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Gregorio Theopolitano, hoc est, Antiocheno episopo, & intentata
aduersus eum calumnia, & quomodo falsam illam redarguerit. Caput VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

denique maledictis figunt. Et quanquã erga vectigales gerebant se moderatius, quã barbari solent, tamen erga socios & reip. ministros animo erãt plane alieno. Nã neq; com meatum mensura, aut pondere accipere, neque diuersorij sibi præstituti contenti esse voluerunt, sed mens cuiusque lex, & voluntas pro regula præscripta fuit.

Quòd cum rursus Philippicum imperator emitteret, exercitus illum recusauit.

Caput VI.

Imperator igitur mittit Philippicum, qui istas res corrigeret: quem milites non solum non admiserunt, sed si quem eius partibus fauere suspicarentur, eum in grauisimum vitæ discrimen adduxerunt.

De Gregorio Theopolitano, hoc est, Antiocheno episcopo, & intentata aduersus eum calumnia, & quomodo falsam illam redarguerit.

Caput VII.

HIS rebus hoc loco cõstitutis, Gregorius Antiochiæ episcopus, Constantinopoli domum reuertitur, graui confecto certamine, de quo iam dicturus venio.

Cum Asterius Orientis gereret præfecturam, & contentio inter eum & Gregorium orta esset, primum omnes ciuitatis primores, partibus Asterij se addixerunt. Deinde adiuncti sunt etiam ei, si qui populares erant, & artes exercebant in ciuitate (singuli enim se aliquid damni à Gregorio accepisse affirmabant) postremò plebi vt conuitia in Gregoriũ iacerent permissum erat. Ambò igitur, & optimates, & populares in eandem cum plebe quasi pedibus iniere sententiam: & tum in plateis, tum in theatro probra & contumelias in episcopum Gregorium intorquere non cessauere: quin etiam ne à Scena quidẽ talis absuit petulantia. Quapropter Asterius abdicatur præfectura, ad quam administrandum Ioannes deligitur: cui imperator dabat mandatũ, vt de seditione illa accurate inquireret. Hic Ioannes vir quidem erat, ne ad minima quidem negocia procuranda, nedum ad tam grauem prouinciam suscipiendam idoneus.

Itaque

Itaque cum ciuitatem tumultu ac perturbatione referisset, edictumque publicasset, cuique liberum esse pro arbitrato Episcopū inſimulare, libellum contra eū à quodam argentario recepit, quo accusabatur cum propria sorore alteri viro in matrimonium data rem habuisse. Recipit item ab alijs eius generis hominibus, quod prosperum ciuitatis statum non semel, sed sæpius labefactauerat. At Gregorius cum de eo se purgauit crimine, tum de alijs ad Imperatorē & concilium prouocauit. Me igitur cum eo assidue versante, presentēque, iter capit Constantinopolim de criminibus hisce se purgaturus. Ac cum Patriarchæ omnes, partim per se, partim per vicarios quæstioni de Gregorio habitæ interessent, & causa esset coram sacro senatu, & multis sanctissimis primarum urbium Episcopis cognita, post multas & graues contentiones secundum Gregorium sententia pronunciata est, vt eius accusator neruis excruciat, & circum ciuitatē actus, exilio multaretur. Itaque Gregorius inde ad suam sedem reuertitur: interea loci milites tumultus ciere non desinunt, Philippico circiter Berceam & Chalcidem urbem commorante.

*Quod iterum terræmotibus Theopolis
concutiebatur.*

CAPVT VIII.

Quatuor mensibus post reditum Gregorij dilapsis, anno sexcentesimo, trigesimo septimo post nomen Antiochiæ vbi impositum, & anno sexagesimo primo post terræmotum, qui proximus ante in ea ciuitate extitisset, cum ipse pridie Calend. Octobris teneram virginē vxorem ducerem, & ciuitas propterea festum celebraret, & publicos conuentus cum pompa circiter thalamum iugalem agerent, tertia hora post crepusculum, turbatio & terræmotus simul cum impetu irruens, totam ciuitatem concutit. Multaque loca, contuassatis fundamentis, deturbat: adeo vt omnia ædificia circa Ecclesiam sanctissimam ad terram proflernerentur, excepto solo hemisphærio, quod Euphræmius ex lauro construendum curauerat, quodque terræmotu temporibus Iustini facto non parū acceperat incommodi, quod denique terræmotibus, qui deinceps acciderunt,

R. s. grauitèr